

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 3. Si Sacramenti Pœnitentiæ effectus sit peccatorum omnium remissio,
quomodo intelligenda sunt illa Christi D. verba Matth. 12. Quicunque
dixerit verbum contra Filium hominis, &c?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

18 TRACTATUS VI.

Baptismus ; nihilominus ut plurimum tantummodo commutat pœnam æternam debitam peccatis , in pœnam temporalem , defectu pœnitentium , qui omnia necessaria non præstant , ut plenaria , & integrum peccatorum suorum remissionem consequantur .

Quæst. 3. Si Sacramenti Pœnitentiae effectus sit peccatorum omnium remissio , quomodo intelligenda sunt illa Christi Domini verba apud Matth. cap. 12. v. 32. Quicumque dixerit verbum contra Filium hominis , remittetur ei : qui autem dixerit contra Spiritum sanctum , non remittetur ei neque in hoc sæculo , neque in futuro : Aut etiam id quod in Scripturis legimus ; nonnullos Dei misericordiam non esse consecutos licet cum summo eam ardore petierint : sed & Apostolus Paulus ad Hebræos , cap. 6. v. 4. ait : Impossibile est enim eos qui semel illuminati sunt , gustaverunt etiam donum caeleste , & participes facti sunt Spiritus sancti & prolapsi sunt rursum renovari ad Pœnitentiam ?

Resp. Divus Thomas optimè explicat illum S. Tho. 3. p. Matth. locum dum ait : Dicendum quod illud q. 86. art. 1. verbum , vel blasphemia contra Spiritum sanctum , est finalis impenitentia , ut Augustinus dicit in libro de verbis Domini Sermonne II. quæ penitus irremissibilis est , quia post finem hujus vita non est remissio peccatorum : vel si intelligatur per blasphemiam Spiritus sancti , peccatum quod fit ex certa malitia , vel etiam ipsa blasphemia Spiritus sancti , non dicitur remitti , scilicet de facili .

Idem dicendum est de iis , qui post conversionem suam relapsi sunt in peccata sua ; quemadmodum enim morbus dicitur incurabilis , quando ægrotus ita male est affectus , ut ab ipsis abhorreat remediis , quibus sanari

De Sacramento Pœnit. Cap. IV. 19

posset : ita quædam sunt peccata , quæ non remittuntur ; quia is qui ea commisit , gratiam Dei spernit , quâ solâ curari potest : juxta id quod habetur Proverbiorum 18. *Impius cùm in profundum venerit peccatorum contemnit.*

Et in hoc sensu Divus Augustinus dixit :

Tanta labes est illius peccati , scilicet cùm post agnitionem Dei per gratiam Christi , op- pugnat aliquis fraternitatem ; & adversus ipsam gratiam invidiæ facibus agitatur , ut deprecandi humilitatem subire non possit , etiam si peccatum suum malâ conscientiâ agnoscere & annunciare cogatur.

Cùm etiam legimus aliquos non esse consecutos veniam peccatorum suorum , licet eam ardenter petierint , id accidisse omnino fatendum est , quia non verè dolebant de peccatis suis ; hinc ait Divus Thomas : *Nec Antiochus verè pœnituit : dolebat enim de culpa præterita , non propter offensam Dei , sed propter infirmitatem corporalem quam patiebatur , quam agnoscebat ex peccato suo procedere.*

Quæst. 4. Quinam alii sunt effectus Pœnitentiae ?

Resp. Concilium Tridentinum ait : *Effectus hujus Sacramenti quantum ad ejus vim & efficaciam pertinet , reconciliatio est cum Deo , quam interdum in viris piis , & cum devo- tione hoc Sacramentum percipientibus , conscientia pax & serenitas cum vehementi Spi- ritu consolatione consequi solet.*

Quæst. 5. Bona opera facta ab eo , qui erat in statu gratiæ , quique postea incidit in mortale peccatum , per quod meritum amiserunt , recuperantur ne per Pœnitentiam ?

Resp. Ut ait Divus Thomas : *Opera mari-*

*S. Aug. lib. 16
De Serm. Do-
mini in mon-
te. cap. 43.*

*S. Tho. 3. PI
q. 86. art. 1.
ad 19*